

Vĩnh Biệt Mũ Xanh TQLC

TRẦN VĂN LOAN

(10/6/1947-12/3/2018)

MX Phạm Văn Tiên, K20

Trần Văn Loan gia nhập K23 TVBQGVN vào ngày 5-12-1966 lúc vừa tròn 19 tuổi và tốt nghiệp ngày 18-12-1970. Về trình diện Sư Đoàn TQLC, Thiếu Úy Loan là người duy nhất được bổ sung về Tiểu Đoàn 2 TQLC (Trâu Điên). Ở đây, Loan lần lượt giữ các chức vụ: Trung Đội Trưởng, Ban 3 Tiểu Đoàn, Đại Đội Trưởng của Đại Đội 2. Sau cùng, Đại Úy Loan là Đại Đội Trưởng Đại Đội 2, Tiểu Đoàn 5 TQLC.

Trong cuộc hành quân Lam Sơn 719, khi Tiểu Đoàn 2 Trâu Điên TQLC hành quân sang lãnh thổ Hạ Lào vào ngày 3-3-1971, hầu yểm trợ cho các đơn vị Nhảy Dù và Bộ Binh Sư Đoàn 1 trên đường triệt thoái, Thiếu Úy Loan giữ chức vụ Phụ Tá Ban 3. Trong chiến dịch, Lữ Đoàn 147 TQLC đã được chỉ định trấn giữ căn cứ Delta. Căn cứ này nằm trên một dãy đồi có thể yên ngựa ở độ cao 550m, nơi đặt BCH Lữ Đoàn và các pháo đội 150 & 155 ly cho cuộc hành quân nói trên.

Ngày đêm đầu tiên, khi được “trục thẳng

vận” vào căn cứ, BCH Lữ Đoàn 147 và các đơn vị trực thuộc đã bị những trận mưa đạn pháo kích của CSBV từ những mồm đồi đá cao xung quanh. Đại Úy Nguyễn Hoa - K20, Trưởng Ban 3 Tiểu Đoàn 7 TQLC, đã bị tử thương cùng hơn 10 người khác. Tiểu Đoàn 2 TQLC có 4 đại đội trưởng tác chiến thì 2 đã bị thương: Trung Úy Kiều Công Cự-K22 & Đại Úy Nguyễn Kim Thân - K21; cùng với các sĩ quan khác như Trung Úy Bùi Ngọc Dũng - K22, Thiếu Úy Trần Văn Loan - K23,... Tất cả đã được tải thương kịp thời trong chuyến trục thẳng đầu tiên mà cũng là chuyến cuối cùng vì hỏa lực quá mạnh của địch bao vây quanh căn cứ. Trung Úy Dũng, vì vết thương quá nặng, đã chết dọc đường. Vì không liên lạc được, hồ sơ đã có một thời gian ghi nhận Trung Úy Dũng đã mất tích.

LĐ147/TQLC có lệnh di tản chiến thuật vào ngày 22-3-1971, khi chưa đầy 1 tháng bị địch ngăn chặn và tấn công tới tấp. Địch có ưu thế về địa hình và chiến xa, trong khi ta chỉ được không quân yểm trợ từ Hoa Kỳ và Pháo Binh tầm xa của ta, từ đỉnh Koroc nơi đặt Bộ Chỉ Huy LĐ258/TQLC. Vì thế, hai Pháo Đội 150&155ly tại BCH LĐ/147 bị tê liệt hoàn toàn. Phải trải qua một ngày một đêm băng rừng và nhờ Tiểu Đoàn 3 TQLC đến tiếp viện, Lữ Đoàn mới đến được nơi an toàn.

Thủy Quân Lục Chiến

Tập hợp lại khi về đến Khe Sanh, Đại Đội 5 do tôi chỉ huy chỉ còn vài chục thầy trò. Phải mất hơn tuần lễ sau, những binh sĩ thất lạc mới được các trực thăng Mỹ chở về. Kiểm điểm lại quân số, đại đội của tôi mất đi gần phân nửa. Một hao hụt vô cùng lớn lao! Các đơn vị còn lại cũng có tổn thất tương tự.

Tháng 5 năm 1971, Tiểu Đoàn về lại hậu cứ tái trang bị và thụ huấn 3 tháng tại Trung Tâm Huấn Luyện Vạn Kiếp, Bà Rịa, Vũng Tàu. Lúc này cũng là lúc Loan ra khỏi bệnh viện. Về tới đơn vị, Loan được chỉ định về làm Đại Đội Phó Đại Đội 5 Tiểu Đoàn 2 TQLC. Tháng 12-1971, Loan được thăng cấp Trung Úy thực thụ theo quy chế của trường và được chỉ định Xử Lý Thường Vụ Trưởng Ban 3 Tiểu Đoàn.

Trong trận đánh tái chiếm Cổ Thành Quảng Trị, Trung Úy Loan giữ chức Trưởng Ban 3 và sau này là Đại Đội Trưởng Đại Đội 1 Tiểu Đoàn 2 TQLC, một trong những đơn vị đã góp công lớn vào trận đánh lịch sử này.

Trước giờ ngưng bắn tại mặt trận Cửa Việt, đại đội của Loan, là lực lượng tấn công từ Tây Nam lên Đông Bắc tiếp tay với nỗ lực chính của Tiểu Đoàn 4 TQLC, đã bắt sống nhiều tù binh địch và thu được nhiều vũ khí. Bằng chiến thuật Nhị Thức Bộ Binh cùng Thiết Kỳ của Thiết Đoàn 20 Chiến Xa, quân ta đã tái chiếm lại Cửa Việt đúng 2 phút trước giờ “Ngưng Bắn theo Hiệp Định Paris” (7:58 phút sáng ngày 28-1-1973). Tôi là người chỉ huy lực lượng TQLC trong trận đánh lịch sử này, trong chức vụ Thiếu Tá TĐP Tiểu Đoàn 4.

Sau khi ngưng bắn, có lệnh cho các lực lượng địch, đã xâm nhập vào trong vùng đóng quân của ta, đều được trở về phía địch để chuẩn bị ăn Tết, còn tù binh của ta mà chúng đã bắt được trong trận đánh Cửa Việt thì không.

Trung Úy Loan là người hăng say nhất thường xuất hiện hàng ngày trên tuyến đầu, giữa ta và địch. Trung Úy Loan đã bị địch dùng camera quay hình, khi dùng loa phóng thanh kêu gọi

“chiêu hồi” (kêu gọi địch về phía VNCH) cán binh Bắc Việt. Đây cũng là lý do Loan đã bị hỏi cung nhiều lần trong những ngày đầu bị địch bắt, khi chúng chiếu phim cho xem lại cảnh sinh hoạt giữa ta và địch nơi giáp tuyến sau ngày ngưng bắn tại khu vực Thôn Bích La và đập Long Quang, tỉnh Quảng Trị.

Tháng 8 năm 1974, Trung Úy Loan được về Saigon lập hồ sơ du học Khóa Căn Bản TQLC tại Hoa Kỳ (Basic School), nhưng khóa học này bị hủy bỏ. Trình diện về Tiểu Đoàn 5 Hắc Long đảm nhận chức vụ Đại Đội Trưởng Đại Đội 2, do Thiếu Tá Đinh Xuân Lâm làm Tiểu Đoàn Trưởng và sau này là Thiếu Tá Phạm Văn Tiến. Tháng 10 năm 1974, Loan được đặc cách lên đại úy vì công vụ.

Do tình hình xáo trộn chung của đất nước và vì nhu cầu đòi hỏi cấp bách của chiến trường lúc này, Bộ Tổng Tham Mưu QLVNCH đã quyết định điều động phần lớn các lực lượng TQLC về Nam, gồm các LĐ 258, LĐ 369, và LĐ 486 vừa mới được thành lập. Lữ Đoàn 147, do Đại Tá Nguyễn Thế Lương chỉ huy, gồm các Tiểu đoàn 3, 4, 5, 2 Pháo binh, 2 đại đội Viễn Thám và Tiểu Đoàn 7 TQLC thuộc Lực Lượng Đặc Nhiệm Tango, do Đại Tá Tư Lệnh Phó trực tiếp chỉ huy, đang nằm sẵn trên các tuyến. Thay vào lỗ hổng to lớn trên là 2 đơn vị khác cấp liên đoàn với trang bị quân số thiếu hụt. Đây là khởi điểm cho tất cả sự bỏ ngỏ sau này ở mặt trận Bắc Quảng Trị.

Ngày 22/3/75, đoàn xe tiếp tế cuối cùng của đơn vị rời hậu trạm Máng Cá, Huế vào vùng hành quân. Hầu hết dân chúng đã di tản vào Đà Nẵng và hậu trạm cũng được BTL/Sư Đoàn mang tất cả trang thiết bị về cửa biển Thuận An chờ lệnh. Tôi chỉ thị cho các đại đội thu gọn lại các trang bị và phải gấp rút di tản các thương bệnh binh đi theo chuyến tiếp tế này.

Ngày 23/3/75 vào lúc 3 giờ chiều, sau khi đồng loạt pháo kích dữ dội vào tất cả các vị trí, địch từ thượng lưu sông Bồ, xung phong tấn

công vào các tuyến phòng thủ của ĐĐ2/TĐ5/TQLC. Vì quá bất ngờ và với lực lượng địch khá mạnh với chiến thuật tiến pháo hậu xung, nên 2 trung đội tận cùng cánh trái của đại đội này bị bung tuyến. Tôi liên lạc với Đại Úy Trần Văn Loan, ĐĐT, và yêu cầu hãy cố gắng gom con cái lại và chỉnh đốn đội hình, đồng thời tôi báo cáo tình hình này về BCH Lữ-Đoàn. Nhưng Loan đã bị thương vào tay vì đạn pháo kích của địch và Trung Úy Lê Bá Khánh, Đại Đội Phó, đã thay Loan chỉ huy.

Đại Tá LĐT ra lệnh là “bằng bất cứ giá nào cũng phải chiếm lại vị trí vừa mất”. Chấp nhận mọi hy sinh thiệt hại, ĐĐ4 của Đại Úy Nguyễn Văn Hai, được tăng cường, đã hoàn tất nhiệm vụ vào lúc 6 giờ sáng ngày 24/3/75. Cũng trong thời gian này, một số đơn vị khác đã bỏ tuyến phòng thủ Bắc Quảng Trị kéo về Huế, nên thị xã Quảng Trị coi như bị bỏ ngỏ hoàn toàn. Vì thế, Tiểu đoàn 4 TQLC được điều động về làm nút chặn tại phía Nam cầu An Lỗ. TĐ7 TQLC trấn dọc sông Mỹ Chánh từ cầu Vân Trình ra biển Đông, phòng tuyến cao nhất phía Bắc của miền Nam.

Lữ Đoàn 147 gồm các Tiểu Đoàn 3, 4, 5, 7, 2 Pháo Binh... và 2 Đại Đội Viễn Thám có lệnh có lệnh di tản về phía Nam cửa biển Thuận An để được tàu vào đón. Vào ngày 26-3-1975, chỉ có duy nhất có một chiếc vào được, để rước BCH-LĐ và các thương bệnh binh. Đại Úy Gi-ang Văn Nhân (K22), Ban 3 Tiểu Đoàn, đã gợi ý cho Loan nên theo chuyến tải thương này, nhưng Đại Úy Loan đã từ chối bảo:

- “Không sao, tôi muốn ở lại cùng đơn vị. Niềm trường an tâm.”

Sau đó, do áp lực bám sát của địch nên kế hoạch lên tàu bị hủy bỏ và có lệnh tan hàng từ Sư Đoàn TQLC, tại phía Nam của biển Thuận An. Hơn 3000 quân TQLC, cùng các đơn vị bạn, đã sớm trở thành tù binh Cộng Sản vào ngày 27-3-1975.

Loan đã bị đưa các trại tù Côn Tiên, Ái Tử, Tà Cơn, Rào Đá,... và sau cùng là trại giam

Bình Điền, do bọn Công An quản lý giam giữ.

Vào cuối năm 1978, sau gần 3 năm gọi là “học tập cải tạo”, một thời gian dài chịu đựng trong trại tù CS, Trần Văn Loan, Châu Đức Thảo - K19, Mai Đức Hòa - K24, Lê Văn Can - Địa Phương Quân Tiểu Khu Quảng Trị,... đã tổ chức vượt ngục từ Phân Trại 1 Ái Tử. Sau nhiều tháng trời cất giữ lương thực để chuẩn bị lên đường, các anh đã ra đi trong một đêm giông đầy bão tố. Từ đó, sinh hoạt trại bị đặt trong tình trạng báo động thường xuyên.

Không đầy nửa tháng sau vượt trại, toán của Loan đã bị bắt và đưa ngược về trại khi đã đến được gần biên giới Việt Lào. Tất cả đều bị xiềng chân. Mỗi người bị giam riêng biệt trong một hầm Conex nhỏ lộ thiên giữa trời. Hầm giam này cao không quá 1/2 m, chỉ có ngói mà không thể đứng. Mỗi ngày, mỗi người chỉ có một bữa ăn trưa và đi vệ sinh một lần. Khi đó, vệ binh luôn có mặt để canh giữ cẩn thận.

Vào tháng 2-1979, tất cả tù binh trại Ái Tử đều được chuyển giao cho công an trại Bình Điền. Toán vượt trại của Loan vẫn bị giam trong nhà giam lớn hơn, tiêu chuẩn ăn uống bị giảm đến mức tối thiểu, để cầm hơi sống qua ngày.

Thời gian này nhờ được gặp thân nhân, nên phần đông bạn tù cũng cố gắng nhường phần ăn của mình lén lút giúp đỡ các anh. Nhằm phản đối chính sách hà khắc cùng sự bội tín của bọn Cộng Sản, tất cả tù nhân Phân Trại 4 Bình Điền đã tổ chức đình công, khai bệnh tập thể. Chúng bắt đi một số người trong ban tổ chức gồm nhiều đơn vị khác nhau, nhưng đa phần là TQLC: Phạm Cang, Lê Quang Liên, Võ Đăng Phương, Lê Tự Hào, Nguyễn Kim Chung. Bọn công an Bình Trị Thiên đã thẳng tay đánh đập họ dã man. Đó là ngày 20-4-1979, ngày lịch sử đầy máu và nước mắt đáng ghi nhớ. Trong thời gian này, thừa dịp trong lúc điểm danh, Đại Úy Mai Đức Hòa, K24, đã vượt thoát trong màn đêm tăm tối. Chỉ 2 tháng sau, chúng tôi nhận được tin anh đã định cư tại Úc.

Thủy Quân Lục Chiến

Trần Văn Loan vẫn bị kiên giam suốt thời gian, qua nhiều nhà tù khác nhau, nhưng Anh vẫn một lòng giữ vững lập trường của mình không bao giờ khuất phục bọn Cộng Sản. Ở lần lộn chung với tù hình sự, “hòa nhưng không đồng”, cùng với tài ăn nói và giữ được tư cách, tác phong của một sĩ quan, Loan đã thu phục được lòng quý mến của họ. Lúc nhận giấy ra trại về Huế, Loan đã được rất đông nhóm tù trẻ nẩy tiến đưa... với cả tấm lòng về một người Anh đáng kính.

Ngày 21-1-1987, Trần Văn Loan, Nguyễn Kim Chung - K22, và Phạm Văn Tiên - K20, ra tù, rồi trở về nhà cùng trên một chuyến tàu lửa xuôi Nam, sau 12 năm bị giam giữ. Chỉ gần một năm sau đó, tôi được tin Loan đã vượt biên thành công (tháng 11-1987). Sau thời gian tạm trú tại trại Klongyai (Thái Lan), rồi Phi Luật Tân; cuối cùng anh được định cư tại Hoa Kỳ rất sớm (21-2-1989).

Khi định cư tại Mỹ, Loan đã không bỏ phí thời gian đã mất. Anh đã làm rất nhiều việc thiện, giúp đỡ cho các TPB/TQLC tại quê nhà và luôn là một chiến sĩ xuất sắc trên mặt trận chống lại bọn tà quyền Cộng Sản. Nơi nào có biểu tình chống Cộng Sản là nơi đó có anh. Nguyên là Tổng Thư Ký Ủy Ban Bảo Vệ Chính Nghĩa Quốc Gia Bắc California, Loan đã tổ chức thành công nhiều cuộc xuống đường phản đối sự xâm nhập của các đoàn văn công Cộng Sản...

Loan không những là người chống Cộng Sản hăng say và kiên định nhất đến cuối đời trong cuộc sống độc thân “mình vì mọi người”, mà cũng là người bạn tốt đã bảo trợ hầu hết các bạn cùng khóa được định cư tại Hoa Kỳ từ năm 1992-1995.

Là một người đa năng, đa tài và năng khiếu về nhạc, nên Loan đã tham gia vào Ban Văn Nghệ Trung Đoàn SVSQ, được phát thanh hàng tuần trên đài phát thanh Đà Lạt, khi đang thụ huấn tại trường Võ Bị. Loan, cũng là người duy nhất trong Khóa 23, đạt được Đệ Nhị Đẳng Huyền

Đại Thái Cực Đạo, từ trong trường.

Trong Ngày Đại Hội Khóa 20, kỷ niệm 50 năm ngày nhập trường vào tháng 9-2013, tại Bắc Cali thành phố San Jose, Loan đã tình nguyện đón tiếp và giúp đỡ tôi, trong những ngày vui qua mau.

Cuối cùng, Trần Văn Loan đã từ trần vào lúc 12 giờ 20 phút trưa ngày 12-3-2018 tại San Jose, California với sự thương tiếc của hơn 400 đồng đội và đồng hương tham dự tiễn đưa Anh. Như trong email của CSVSQ Trương Ngọc Toàn, K20 đã viết:

- “Khi ra về tôi thấy trong ánh mắt mọi người đều có hai giọt lệ. Đời là vậy, hữu xạ tự nhiên hương mà. Khi sống, Loan giữ đúng tác phong của người trai Võ Bị thì khi lia đời những chàng trai Võ Bị khác sẽ qui tụ về vĩnh biệt Anh.”

Trong những ngày tháng cuối đời của Loan, chúng tôi vẫn thường xuyên liên lạc với nhau. Với căn bệnh hiểm nghèo, chuyện ra đi của Loan là chuyện sẽ đến. Dù biết như thế, nhưng tôi không khỏi chạnh lòng khi mất đi một người bạn, người em suốt đời gắn bó với mình trên chiến trường, cũng như trong những ngày tù tội.

Cầu mong Loan thanh thản về cõi Vĩnh Hằng. Ai rồi cũng sẽ tới kẻ trước người sau. Bù ngùi tiễn biệt em.

Arlington Texas, ngày 23 tháng 3 năm 2018

MX Phạm Văn Tiên, K20

